

trykkede sig ind til ham, mens hun paany gennemrystedes af Kulde, saa Tænderne huggede mod hinanden.

Paa Vejen op ad den snevre Trappe til den tarvelige Dansesalon, som laa i en Bagbygning ovenover en Hestestald og nogle Materialboder, mødte de A B D, der var for Nedgaaende. Skønt det endnu var tidlig paa Aftenen, var han saa beruset, at han hikkede.

»Storartet Sukces!« brølte han, da han genkendte dem, og svingede med Næseklemmeren. »Der er smadderfuldt!«

Det sidste var nu rigtigt nok. »Femte Juni«s Artikler om »Den jyske Vandrepræst«, navnlig Bladets Oplysninger om Kultusminister Brobergs Forhold til hans Embedsafsættelse, havde allerede skabt Røre om Mads Vestrups Navn. Salen, der rummede fire-fem hundrede Mennesker, var opfyldt indtil den sidste Siddeplads i Vindueskarmene af »Femte Juni«s meget brogede Publikum. Der sad hulkindede Studenter og Kontorister Side om Side med trivelige Sagførere og et Par af Børsens yngre Matadorer. Jævne Borgermadammer bredte sig paa Bænk sammen med unge Modedamer, der mødte med Teaterkikkert og Konfektpose. Der var ogsaa mange af Kvarterets Smaahaandværkere og andre Arbejdere, og alle var de kommen her af Nysgerrighed, for at se Samuelsons